

Joachim Schnobel

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Joachimus Schnobelius,
I.U.D. & Professor Ad Exequias Quas Puellulae Suavissimae Ursulae Dorotheae
Schmalbecken/ Moestissimi Parentes Hodie ... parabunt, Literariae Reipub. Cives
omnes & singulos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1649

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn777423936>

Druck Freier Zugang

Schnobel, J.,
in
U. D. Schmalbeck^{ach}.

Rost. 1649.

PROGRAMMA

163

Quo

Rector Universitatis

JOACHIMUS SCHNOBELIUS,

J. U. D. & Professor

Ad Exequias

Quas

Puellulæ Suavissimæ

URSULÆ DORO-

THEÆ Schmalbecken/

Mœstissimi Parentes

Hodie horâ primâ

parabunt,

Literariæ Reipub. Cives omnes & singulos peramanter & humaniter
invitat.

✽(o)✽

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Acad. Typogr.

ANNO M, DC, XLVIII.

169

RECTOR
Universitatis Rostochiensis
JOACHIMUS SCHNOBELIUS,
J. U. D. & Professor.

Ominem vitæ commodatum non donatum, P. Syrus, eiq; vitæ hujus usuram à Natura concessam esse velut pecuniæ, nullâ præstitutâ die, Tullius locupletissimus autor præter experientiam testatur. Quod & antiquissim^o, nec ineptus Poeta Lucretius hoc versu, *Vitaq; mancipio nulli datur, omnibus usu* comprobavit. Sicut enim usu pecuniæ alteriusve rei concesso nulloq; die adjecto, debitor quocunq; die ad reddendum est obstrictus, ita & nos, quibus vitam Jehova concessit velut incerto nomine, seriùs aut citiùs, prout ipsi placuerit, eam reddere tenemur. Multi, quibus sapit hoc quicquid est ævi, quiq; nullo rerum humanarum afficiuntur tædio, quod honore magnos, divitiis ac opibus florentes, ætate ac corporis robore vegetos, voluptatibus abundantes sese sentiant, & ideo felices satis existimant, perpetuam
non

non solum exoptant hanc vitam, sed & diem ex
die sine ullâ interruptione secuturum, nec vitæ
hujus telam unquam incisum aut filum abru-
ptum iri sibi persuadent, non cogitantes illud,
quod Manilius verissimè dixit

Nascentes morimur, finisq; ab origine pendet.

Et quod juxta Lyricum

Vita summa brevis (sperem nos vetet inchoare longam.

Quis enim sponsores, aut satis à quoquam acce-
pit, se à primo etiam in hanc vitam introitu non
dicam in crastinum sed sequentem horam victu-
rum? Quam Incertitudinem quàm prudenter
agnoverunt Ethnici! Ita enim Tragicus ille
Latinus:

Nemo tam divos habuit faventes,

Crastinum ut possit sibi polliceri.

Et Euripides, cujus singulos versus singula testi-
monia censet Cicero, consimiliter:

Βροτοῖς, ἅπανσι κατ'θανεῖν ὀφείλεται,

Κ' ἐκ ἐστὶ θνητῶν, ὅτις ἐξέπισταται

Τὴν αὖριον μέλλουσιν εἰ βιωσεται. h. e.

Mortalibus mors certa cunctis debita est,

Et nemo novit omnium mortalium,

Die an superstes sit futurus crastini.

Quo cum eleganter consentit & Palladæ hoc
distichon:

Πᾶσι θανεῖν μερόπεσιν ὀφείλεται, ἔδότης ἐστὶν

Ἀέριον εἰ ζήσει, θνητὸς ἐπιδέμεν

Debita mors cunctis mortalibus est, neq; quisquam

Esse cui in tuto crastina vita queat. (est,

Dolendum verò, quod cæcitas & torpor mentes nonnullorum inter Christianos adeò occuparit, ut securitati suæ pertinaci oscitantia indulgeant, & de morte illamq; consequentibus nequicquam cogitantes in diem vivant, non secus ac si cum morte pactum, cum inferno fœdus de non necando aut nocendo contraxissent. Quos sanè, dum nihil metuunt periculi, in summo animæ suæ periculo versari, & terrenarum cogitationum mole gravatos deorsum ferri ac maximam partem perire vix est dubitandum. Ab his diversi, quibus

de meliore luto finxit præcordia —

non Titan, sed sacer spiritus, non solum præclara sapientum & ipsius sacrae scripturæ monita ac dicta, quibus vitæ hujus lubricitas & incertitudo exprimitur, diligenter observant, ac memori secum mente perpetuò ruminant, sed etiam funera, quæ subinde contingunt, oculis piis ac prudentibus sic intuentur, ut quod alii heri accidisse intelligunt, sibi hodie accidere posse cogitent, adeoq; boni debitoris instar, qui creditoris sui quovis die æs suum exacturi nutum assiduè observat, ad debitum illud naturæ piè lubenterq; ac cum debita gratitudine Creatori suo reddendum

dum, & ita quidem; ne propter non-gram-
abusum illi ingrata, sibi verò ignominiosa & da-
mnabilis hæc accidat redditio, sese parant. Ad
quam cogitationem non dubito etiam hodie
quemvis suæ salutis inter nos non negligentem
excitatum iri funere suavissimæ puellæ **URSU-
LÆ DOROTHEÆ Schmalbecken**/quæ, ubi di-
vinâ voluntate lucem hanc in fine mensis præ-
cedentis conspiciari cœpisset, in medio hujus la-
bentis eandem deserere, & cujus vix gustum ali-
quem hausit, finem autem nondum intellexit,
vitam ponere debuit. Quis, eam incolumi sa-
noq; corpore ac viribus integris natam ad vo-
tum parentum vitæ munere diutissimè usuram,
esse non speravit? spem tamen hanc ratam esse
noluit mortis vitæq; arbiter, sed vix 3. septimanis
elapsis, quod dederat, repoposcit.

Nata autem illa est propriè Kal. Februarij
parentibus honestissimis, Patre Viro eruditione
& integritate præstantissimo **Dn. ANDREA
Schmalbecken**/Notario Publico & Judicij Tute-
laris in hac Civitate Secretario industrio ac fide-
lissimo: Matre **WENDULA Weseboms**/fœmi-
na laudatissima. Avus ei Paternus fuit **Sarsten
Schmalbeck**/Civis hujus urbis & redituum Ædis
Spiritu S. dedicatæ Rationibus per 24. annos
præfectus fidelissimus; Avia Paterna, quæ adhuc

A 3

vitam

vitam Dei benignitate ducit, **Satharina Amfels.**
Avum maternum habuit **Jochim Wesebom / Ci-**
vem & Cerevisiarium hujus urbis non postre-
mum; Aviam maternam **Margareten Möllers:**
Proavum paternum **Jacob Schmalbecken** vitæ
nauticæ hîc addictum Civem; proaviam pater-
nam **Isleben Hendenricks:** Proavum maternum
Jochim Wesebom Civem & Cerevisiarum; pro-
aviam maternam **Margreten Nettelblades.** Hisce
procreata parentibus & Progenitoribus ipsis
Kalendis Februarij hujus anni juxta institutum
Christi Servatoris nostri sacris Baptismi initiata
pignus promissionis divinæ de cœlesti vita con-
sequenda Spiritum S. accepit, & coheredum.
Christi consortio est adscripta. Hoc veri Christi-
anismi fundamento feliciter jacto quis dubitet
puellulam nostram, si datum ei fuisset adultam,
contingere ætatem, ductu & moderatione inha-
bitantis spiritus & fidelissimâ Parentum infor-
matione adjutam fœminam evasuram fuisse
Pietate, omniumq; virtutum ornamentis, qui-
bus aliàs vestitu & splendore externo ornatissi-
mas non rarò destitui dies moresq; docent,
conspicuam & decoratam? Sed terræ ac parenti-
bus vix data animula hæc, Datori, ut in cœlum
reciperetur, digna visa est. Postquam enim 17.
diebus in domicilio corpusculi commorata fu-
isset,

isset, die 15. hujus mensis hora septimâ vespertinâ ad beatorum sedes feliciter emigravit. Mœrorem hinc Parentibus oriri & tristitiam non mediocrem quivis paterni materniq; affectus erga tenerrimam sobolem non ignarus mecum facile fatebitur. Modû tamen servabunt, si filiolam mortalem à sese procreatam, vitæ ex lege divina juxta cum aliis incertæ ac fragilis fuisse, nunc autem extra tela fortunæ & calamitates, quibus quotidie vita exposita est humana, in cœlesti Paradiso stabili securitate, perpetuâ sincerâq; voluptate potitam esse ac frui secum perpenderit. Præcessit scilicet ipsos ex hac mortalivité ad immortalitatem, & tanquam è convivio, cui vix sese immiscuerat, abiit, priusquam aliqua erroris propinatione imbui & corrumpi posset. Quemadmodum etiam eos, qui mare ingressi, & portum celeriter adepti sunt, feliciores, quàm qui in salo diutissimè ac periculosè jactati tandem ad littus appellunt, judicamus, ita qui vitam hanc, quæ nihil aliud est quàm pelagus quoddam miseriarum infidum admodum & procellosum, celerrimo transitu superarunt cæteris, qui diutius in ea periclitantur ac laborant, meritò beatiores videntur reputandi. Pluribus huj⁹ generis supersedeo, &, quod restat, à vobis,
Cives

Cives Academici, eâ quâ par est, humanitate &
diligentiâ contendo, ut circa primam in æde Ja-
cobæa frequentes comparere, funeris deductio-
ni interesse, vestramq; vitam ejusq; finem &
universam Germaniam ab incendiis belli ad-
huc fumantem piis precibus DEO Sospitatori
seriò commendare ne gravemini, P. P.

Rostochij XIX. Februarii Anno

M. DC, XLIX.

isset, die 15. hujus mensis
nâ ad beatorum sedes felic
rorem hinc Parentibus o
mediocrem quivis patern
erga tenerrimam sobolem
facile fatebitur. Modū tan
lam mortalem à sese procr
vina juxta cum aliis incer
nunc autem extra tela for
quibus quotidie vita expos
lesti Paradiso stabili securi
raq; voluptate potitam es
penderint. Præcessit scilicet
livitâ ad immortalitatem,
vio, cui vix sese immiscuera
aliqua erroris propination
posset. Quemadmodum et
gressi, & portum celeriter ac
quâm qui in salo diutissimè
tandem ad littus appellant,
tam hanc, quæ nihil aliud
quoddam miseriarum infi
procellosum, celerrimo tra
teris, qui diutius in ea peric
meritò beatiores videntur r
huj^o generis supersedeo, &

nâ vesperti
ravitt. Mœ
sticiam non
q; affectus
rus mecum
unt, si filio
e ex lege di
ilis fuisse,
alamitates,
mana, in cœ
etuâ since
secum per
hac morta
m è convi
riusquam
corrupti
ui mare in
feliciores,
losè jactati
s, ita qui vi
m pelagus
modum &
rarunt cæ
laborant,
Pluribus
t, à vobis,
Cives

